

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ר)

מסיני בא...

הרב פרופ' חביב יצחק

"ר' חנניה בן עקשיה אומר: רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות - שנאמר ד' חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר". ופרוש המשנה שעבודת ד' היתה יכולה להיות במצוה אחת, כגון קריאת שמע וקבלת עול מלכות שמים, אבל הקב"ה אוהב את ישראל, ורצה שיוקפו במצוות, כדי שיהיה נקל בעיניהם לבצע מצוה. ומשנה זו קשורה לפשרת קדושים כי היא פרשה עמוסה מצוות, כל כך, שקשה למצוא את המכנה המשותף של מצוות אלו. והבשורה הטובה היא שהרבה דרכים מציעה התורה ליהודי שרוצה להיות קדוש. היה חושב האדם שכדי להיות קדוש עליו להמנע מהנאות החיים, להיות נזיר מתבודד, ולהיפך, אומרת התורה שרוב הדרכים להיות קדוש נחלקות לשתי קבוצות המתוארות זו בצד זו בערבוביה, (1) המנעות מעבודת גורלות וכוכבים ומזלות, ו(2) מצוות הנוגעות בין אדם לחברו, כגון צדק חברתי, חסד, התחשבות, וכו', מה שנקרא להיות 'מנטש'. יראת הורים (2), אל תפנו אל האילים (1), לקט שכחה ופאה (2), לא תגנובו (2) לא תקלל חרש (2), לא תעשו עול במשפט (2), לא תרביע כלאים (1), שפחה חרופה (2), ערלה (1), לא תאכלו על הדם (2), אסור כתובות קעקע (1), אל תפנו אל האבות (1), מפני שיבה תקום (2), וכו'. וההסבר ששתי קבוצות מצוות אלו, חד הם. מסביר הרמב"ם ששעבודי עבודה זרה, גם הם יודעים שיש בורא עולם ושהוא מעל לאילים, אלא שטענו שמוצר זמן וכמו מלך בשר ודם (ח"ו) מינה לו שליחים פקידים או מלאכים, שתפקידם וסמכותם על נושא מסויים בממלכה, ולכן המלך רוצה שנפנה אליהם ולא אליו. אבל אז, כשברו אותם עובדי אילים מדעתם את המתווך, הכניסו לכללים איך לפנות אליהם את כל גחמתם של העובדי אילים, כל שרצו, כללו ככלל בעבודת האילים, נבואה המגשימה את עצמה, מערכת יחסים של סיפוק עצמי. וכך גם הבסיס לרפורמים ודומיהם, מכחישי מתן תורה ונבואה מהשמים, לוקחים לעצמם את השרות להגדיר את אופי מערכת היחסים עם הקב"ה בעצמם, וכל שנח בעיניהם לעשות ממניעיהם השונים, יגדירו אותו כמצוה, כי כך נאה להם. אומרים שמרכז הבריאה הוא האדם, שממציא לו חוקים ומשפטים לפי כללי הכוח והעושר, איש הישר העינינו יעשה (בשלטון) וכל העם כפופים לאותם חוקים, גם אם הם מגוחכים בעליל. לכן היה פרעה מכחיש שעליו לצאת בבית הכסא, כי היה מתחזה לעמו כאלוהים, והיה שולט בהם לפי גחמת לבו, כמו הכלל שאסור להנהיג אם לא שידוע שבעים שפות, כי באמת כך היה מעמד השלטון שומר את הכוחות לעצמו (אם לא שהמלך צריך להיות מלמד את יוסף שבעים שפות בלילה אחד, כמו שמסופר בגמרא סוטה על שיר של יום חמישי). ואם כן, עבודת כוכבים וחוסר צדק חברתי חד הם, כי אם האדם חושב (גם אם הוא שופט עליון, ראש ממשלה או פרופסור למשפטים) שאין מעליו הקובע את החוק, אז חוסר צדק חברתי משוע הוא ברירת המחדל, כפי שאנחנו

רואים בעינינו בגלות החל הזה. ולכן מסופר בגמרא פסחים על מוות קליני של בן של תלמיד חכם אחד, שהיה בעולם הבא, וכשחזר אמר לאביו שהיה בעולם הפוך. ז"א כל מי שנמוך בעולם הזה (במצב הגלות החל הזה, לא תחת שלטון בן דוד המלך שיבוא בב"א), גבוה שם, ולהיפך. וענה לו אביו שהעולם הזה הוא הפוך והעולם שראה הוא ישר. ואם כן אם יאמר לך אדם שכל קוננות להיות עבד השם בצדק חברתי, רק בשמירת שבת וצום יום הכפורים, תשאל את עצמך, מה המניע של אותו אדם להיות טוב לחברה ואיך הוא מעריך שהדבר טוב לחברה? רוב הסיכויים שהתשובה היא שההגיון שלו אומר כך. ההגיון, הוא העליון שבחושי האדם, הנוכחות של הקב"ה בתוך העולם הזה. לא בהכרח לא נכון, רק שידוע לכל שמה שהגיוני לאדם אחד, נורא בעיני שני, כמו שחיטה, מילה, ולהבדיל אלפי הבדלות, אונס, רצח, טרור, ועוד. ולכן האדם הוא בשבי של דעתו, המשתנה לפי תרבותו, ולפחות יש להודות בחוסר ההדירות והנצחיות של כלי זה. וכאן המבדיל בין האדם המאמין באמת לבין יתר האדם. שהתורה מבטיחה שיש מקור אחר של אמת, מקור אמיתי ללא פניות, שלא טועה. וגם כאן צריך לעצור ולאמר שהקב"ה לא טועה, אבל ראינו שהוא מעביר על מידותיו, ושתפילה מטה את הדין, ושהאדם טועה בהוראתיו של הקב"ה עד כי יש (לא יהודי) שאומר שהיהודים רוצחים ילדים בשביל המצות, ר"ל, ויש יהודי שתומך באיראן, ויהודי שרוצח את ראש הממשלה שלו או חותך גליגלי רכב צבאי. ולכן עלינו להודות לעצמנו, שאין מנגנון יעיל למצוא את האמת, גם אם דיבר הקב"ה עם משה והנחה אותו איך יהודי יהיה קדוש, או מנטש. כי באמת אין צדק מוחלט בכל מקום ובכל זמן, להוציא קיומו של הקב"ה, כח כל עקרון אחר, תלוי בדבר אחר, ולכן הוא רק נכון לפעמים. ועקרון זה מוביל בראש ובראשונה לסבלנות, לראות את האחר, מאיפה הוא בא, מה הגורם לדעתו, איך אפשר להצדיק אותה. כמו שאמרנו בפתיחה ש"רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לכן הרבה להם תורה ומצוות". שהדגש עכשיו הוא על רבוי האמיתות בכל מצב אמת אחרת, לכל גיל, מין, עושר, אמת אחרת. ואין אם כן יגן היהודי על עצמו מטעות? לכן אומרים חז"ל "עשה לך רב והמנע מהספק". כי להצמד לדברי התורה ומסורת ישראל כהוייתה, ולמנהיגות הקיימת של עם ישראל הנצחי, ולפסוק על דרך הרוב היא דרך האמת. שללא התרומה של מורינו ושל רוב הדעות בגמרא, הרע יכול להציג עצמו כטוב ולהיפך, ורק כשדעת הרוב מסכימה, אז בידוע שיש לנו קשר עם הקב"ה. כמו שהדגיש ר' חיים וולוז'ין בנפש החיים, שמאז מתן תורה אל לו לאדם להמציא את דרך השם, כפי שעשו אבותינו והנביאים, אלא רק מה שלפנינו בתורה לפי פרוש רבותינו, הוא האמת (אולי), וגם שם יש עלינו לחשוש שנטייתנו מטעה אותנו ואין אנחנו מכוונים לאמת. באמת, כשהדברים מגיעים יום יום למקום של להיות קדושים, ולעשות הטוב בעיני השם, יש דרכים רבות שהן טובות, ויש יהודים שונים שכולם לרצון להשם, והעיקר הוא מה המקור, מה המניע. לכן, כפי שהזכרנו שנה שעברה, חוזר הפסוק בפרשה פעמים רבות ואומר "אני ד" כי רק הקב"ה יודע מחשבות איש, ורק עצתו היא תקום. הקב"ה יזכנו למצוות ותורה רבים, ויחזיר לנו

יום שישי
 כח' ניסן ה'תשע"ו (6.5.16)

הצטרפו אלינו!
 תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשקחות" השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבְרִיאָת" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

חינוך באהבה
 להאיר פנים

מושג השבוע
 גר

מבט לעומק
 לגלות את עץ החיים

הלכה בהרחבה
 השואל את חברו כמה היום

ממטעמי המטבח
 בייגלה מתוק

שבת פרשת "קדושים"

הגלילי	19:01	19:54
בית שאן	18:55	20:07

"איש את רעהו יעזרו ולא

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

להאיר פנים

חבר שלי סיפר לי... איש תם וישר, שפשוט ביקש להוציא באופן דחוף כמה שקלים מבנק הדואר, מחשבוננו המצומק בלאו הכי. שלא כמו בכל הבנקים, אין עמלה, אבל גם אין כספומט ואין שירותים מתקדמים והמושך המצוי נאלץ לעמוד בתור כמו כל עם ישראל ולחכות לפקיד התורן שימשוך לו את השקלים. החבר הגיע לסניף הדואר ביום עמוס במיוחד, כשעשרות קשישים באו לקבל את דמי הביטוח הלאומי ועימם אין ספור של עובדים זרים שהגיעו לסניף, חגיגת בלגן ותור שאין לו סוף. את הכסף יוכל לקבל אולי בעוד שלוש שעות.... נזכרתי במה שסיפר הסבא שלי כשראה בשוק שתי מוכרות ישישות רבות זו עם זו, עד שכמעט נראה שהעניין מאבד שליטה, ניגש אל אחת המוכרות ושאל "כמה עולה ק"ג תפוחים?", המוכרת הסתובבה מיד, פניה מפיקות אור ורוגע, והסבירה בנעימות, עד כמה הסחורה שלה טובה. "ראית" אמר סבא, "איך עבור פרוטה בו אדם מסוגל לשלוט על כל הדחפים והכעסים שלו! רק שיהיה שווה לו...."

ועז, כנגע של הברקה, פתח החבר את דלת חדרו של מנהל

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לראות אתכם!

<p>גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי / סיעודי</p> <p>כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...</p>	<p>גמ"ח "רק בשמחות" השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל</p> <p>כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...</p>
--	--

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למעוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות אוהד דהן

שלוש העצות של התרנגול

יום אחד ראה פלוני תרנגול מנקר בזגוגית חלונו. פתח את החלון ותפסו. ראה שרגליו קשורות ברצועה. פצה התרנגול את פיו ואמר: אם תתיר את רגליי ותשלח אותי לחופשי, אתן לך שלוש עצות שיהיו לך למועיל. ומה הן שאל האיש.

קודם לכן אמר התרנגול הישבע לי, שאכן תשחררני. נשבע לו. אמר התרנגול: עצה ראשונה בדברים שלא ייתכנו אל תאמין! עצה שנייה דבר שאין להשיבו אל תהרהר אחריו! עצה שלישית מה שלמעלה מיכולתך אל תעשה!

שחרר האיש את התרנגול. קפץ זה ועמד על ענף של עץ, צחק ואמר: אי לך, אדם. פתי מאמין לכל דבר. בגרוני שמור אוצר של יהלומים ואתה שילחת אותי לחופשי. בוש אותו אדם על כסילותו, מיהר וקפץ לתפוס את התרנגול. התעופף זה ועמד על ענף גבוה. טיפס אחריו האיש על העץ, עד שנשבר ענף תחתיו ונפל ארצה ונחבל.

שוטה שבעולם! צחק התרנגול טרם עברו עשר דקות מאז שמעת עצותיי וכבר שכחת את כולן: האמנת בדבר לא יאמן כלום ייתכן שבגרונו של תרנגול שמור אוצר?! התחרטת על ששיחרת אותו וניסית לטפס על ענפים, שהתנודדו תחת כובד משקלו של תרנגול,

(סיפור עם מפי יהודי פולין)

הוא הושיב את האורח, וסיפר לו שתי דקות תמימות עד כמה הוא משקיע בסניף שהכל יתנהל כשורה.. "אני מבין, אני מתפעל!" אמר האורח והוסיף "הנה אני צריך למשוך קצת כסף ואני מעדיף לוותר...."

"מה הבעיה", נענה המנהל וסידר בתוך דקותיים את מבוקשו. "כך יצאתי מהסניף אחרי חמש דקות, שימחתי בן אדם וכולם יצאו מאושרים! סיים החבר את סיפורו.

נקודות לחשיבה:

- *מילה טובה – יכולה לחולל פלאים אצל כל אדם ולהשיג את מה שאנו רוצים ביתר קלות.
- *לתת מחמאות – היא דרך טובה להשיג שיתוף פעולה עם מי שאנו רוצים.

"הוקרת תודה ממיסה כל לב, והופכת כעסים לחיוכים"

זכור

נהר' נשימת אדם

מרדכי בן מרדכי ז"ל	מרדכי בן מרדכי ז"ל
מרדכי בן מרדכי ז"ל	רבקה בת פרי ז"ל
מרדכי בן מרדכי ז"ל	דוד בן יהודה ז"ל
מרדכי בן מרדכי ז"ל	רחמים בן יהודה ז"ל
מרדכי בן מרדכי ז"ל	מרדכי בן ציפורה ז"ל

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

כאשר יהודי מקיים את מצות ספירת העומר בכל לילה פועל עילויי ושלימות הן אצל האדם שמקיים את המצוה. והן בכללות העולם וסדר השתלשלות.. עד לעולמנו הזה התחתון. (התוועדויות תשמ"ג ח"ג עמ' 1525)

בייגלה מתוק

<u>המצרכים:</u>	
1 כוס שמן	
100 גרם מחמאה	
1.5 כוסות מים פושרים	2 כפות גדושות שמרית (גרגירים)
<u>להברשה:</u>	
1 ביצה	2 כפות סוכר
1 כוס מים רותחים	1 ק"ג קמח מנופה.
1/4 כוס סוכר	1/4 כוסות סוכר
	1 ביצה

אופן ההכנה:

לשים את כל מרכיבי הבצק במערבל ולערבב עד לקבלת בצק אחיד.
ליצור מהבצק "נחשים" קטנים והופכם לטבעות (ליצור צורה של בייגלה עגול)
להבריש את הבצק עם ביצה ולאפות בחום 180 מעלות.
לערבב את המים והסוכר יחדיו ולהבריש את הביגלה במים והסוכר כשהביגלה מוכן.

בתיאבון.

"תנו לשלילי להתחפש לחיובי,
לשינאה להתחפש לאהבה,
ולקנאה להתחפש לפירגון"

הפתגם השבועי

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

לגלות את עץ החיים

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פרוי, שלש שנים יהיה לכם ערלים, לא יאכל.

המדרש כאן מקשר בין המצווה הזו לבין הנאמר במשלי, ובהמשך על פסוק זה מביא המדרש,

לשם מה באמת ניתנה מצוות ערלה? מדוע ובמה היא קשורה ל"עץ החיים" ולאדם הראשון? בהמשך נאמר,

לקדושת הפירות?

הגמרא במסכת יומא מבארת את דבריו של שלמה המלך,

האם אנחנו מבינים את תשובת

הגמרא?

בעת שנברא אדם הראשון הייתה לו גישה ישירה אל החיים, אל שורש ועומק החיים עצמם ועץ החיים בתוך הגן. החטא הוא שהרחיק ממנו את הגישה הזו, עץ הדעת עירב בכל דבר טוב ורע והוא שמסתיר ומכסה את החיים עצמם, את האמת הפנימית שלהם, את השמחה והחיבור שמביאים עמם החיים עצמם.

קללתו של אדם הביאה להסתרה הזו, הסתרה שנמשכה על הבריאה כולה, הסתרה שמביאה עמה את הטעם המר של העצבות.

לאחר החטא נועד העולם לתיקון, אנחנו כאן בכדי לחזור ולגלות את החיים, בכדי להפוך את השנים עצמם מרעה לטובה. הדרך לתיקון הוא על ידי בירור והפרדה.

בכל דבר אנחנו צריכים לגלות את המכסה,

לדעת מה היא הקליפה ולהסירה וכך לגלות את הטוב שבו, את החיים שבדבר.

כשאנחנו מגיעים לארץ ונוטעים עץ, אנחנו צריכים לדעת שהוא עץ החיים עצמו והתנאי לגלות זאת הוא על ידי היכולת להבדיל. שלוש שנים של ערלה מגלים לנו שלא ניתן לגשת מיד לכל דבר, שישנה ערלה הצריכה הסרה. ומצד שני, ברגע שהוסרה הקליפה, כשאני מצליח לגלות את החיים שבתוך הדבר, מתפרצת מתוכו שמחה, כל פרי שמתגלה פוצח בשיר, בהילולים. ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה, אותה קללת עיצבון סרה, הדבר המבורר יוצא מכלל ארור לברוך ומתגלה השמחה הטבעית של החיים.

מי יגלה עפר מעיניך אדם הראשון? ותחזה בעולם חוזר לתיקונו, בבניך שמשיבים את השמחה שנלקחה מהעולם, שמצליחים בעבודתם לגלות שוב את עץ החיים.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

גר

מילה קצרה עם משמעות רחבה. בפרשת השבוע כתוב: "

" (ויקרא יט: לג)
לד). החזקוני (רבי חזקיה בן מנוח, צרפת, -1250
1310 לספירה) מפרש את המילה בשני אופנים: (לד)
כאזרח מכם – "

וגם: "

לכאורה, אם כן, למושג שני מובנים: מישהו שקיבל על עצמו מצוות התורה, וגם מישהו זר שאינו בן עם ישראל, דהיינו "לא יהודי". אולם, מובן השני לא מדויק, כי ביהדות למעשה יש שני סוגים של גרים: 1. אשר לאדם "הזר" – קרי הלא יהודי אין כל ספק שעלינו להתייחס אליו כבן אנוש שנברא בצלם אלוקים וכל המשתמע מכך, אולם אדם כזה לאו דווקא נקרא "גר".

גר תושב הוא גוי שקבל עליו מצוות מילה ושבע מצוות בני נח בלבד ובמיוחד איסור עבודה זרה, ומצב זה היה קיים בזמן שישראל שרויים על אדמתם והיובל היה נוהג. גרים כאלה התיישבו בישראל, התערבו בעם, וגם חובה לפרנס אותם, שנאמר " (ויקרא כה: לה). בזמן הזה אין מקבלים אלא גרי צדק, דהיינו מישהו המתגיייר כהלכה.

חידה שבועית

אמיר צ'פניה

חידת משבוע שעבר

דוד מגיע לעבודתו בת"א ומחליט לעלות במדרגות במקום במעלית. כאשר הוא עולה הוא מגלה:
- אם הוא עולה 2 מדרגות בכל צעד - נשארת בסוף מדרגה אחת.
- אם הוא עולה 3 מדרגות בכל צעד - נשארת בסוף 2 מדרגות.
- אם הוא עולה 4 מדרגות בכל צעד - נשארת בסוף 3 מדרגות.
- אם הוא עולה 5 מדרגות בכל צעד - נשארת בסוף 4 מדרגות.
- אם הוא עולה 6 מדרגות בכל צעד - נשארת בסוף 5 מדרגות.
- אם הוא מדלג כל 7 מדרגות לא תשאר בסוף שום מדרגה.
כמה מדרגות עד למשרדו של דוד?

פתרון מהשבוע שעבר

קודם כל נחפש מספר אי זוגי המתחלק ב-7, ומכיון שאם הוא עולה כל 5 מדרגות נשארות לו 4 בסוף - ז"א שהמספר צריך להסתיים הספרה 9. מכאן קל לראות שהמספר 119 מקיים את כל תנאי החידה, ולכן לדוד יש 119 מדרגות עד למשרדו.

בדין השואל מחברו כמה היום לעומר

מיד אחרי התפילה מוטי שאל את יוסי תגיד כמה היום לעומר?. יוסי מיד עונה בלי לחשוב, ארבע עשרה. ויוסי מיד שתק. האם זה נחשב שיוסי ספר ספירת העומר, ואז אינו סופר בברכה או שמה שיוסי אמר אינו נחשב ספירה ויכול לספור בברכה כרגיל?

הלכה למעשה:

יוסי חוזר וסופר בברכה.

הלכה בהרחבה:

מכיוון שיוסי לא אמר את תיבת היום, הוא נכנס למחלוקת אחרונים, המגן אברהם והט"ז סוברים, שאדם שספר בלי שאמר תיבת היום, חייב לחזור ולברך מכיוון שלא יצא ידי חובה. ולדעת האליה רבה והחק יוסף, סוברים שגם אם לא אמר תיבת היום יצא ידי חובה. אבל במקרה הזה לא אומרים ספק ברכות להקל מכיוון שיוסי לא התכוון לצאת ויש גם מחלוקת האם מצוות צריכות כוונה אם כן יש פה ספק ספיקא שמא לא יצא ידי חובה מכיוון שלא אמר היום ושמה לא יצא ידי חובה מכיוון שלא כיוון לצאת אם כן במקום שיש ספק ספיקא חוזר ומברך. וכדאי להוסיף שגם אם אמר את תיבת היום אבל ספר רק את הימים ולא את השבועות כגון שאמר "היום ארבע עשרה", ושתק עדיין יכול לחזור ולברך מאותה סיבה מכיוון שש מחלוקת, מה הדין באדם שספר ימים ולא שבועות האם יצא ידי חובה ונוסיף לזה את הספק אם אדם שספר ולא כיוון האם יוצא ידי חובה יוצא שגם פה יש ספק ספיקא אם יצא ידי חובה וחוזר ומברך. מקורות: חזון עובדיה חלק ה' דף רמו'

בס"ד

חזון הדור הצעיר

קהילת

נשמח לארח את אשירותכם!

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

אל גא רפא גא להו	ברכה והצלחה
אוסגת יסכה בת רבקה	עדה עטייה
יואב בן לאה	נתנאל טלקר
חנה בת מרים	חנניה ביטון
רון בר עדנה	משה דואב
אליה בת סיגל	
אביגדור בן שרה	